Analize și opinii

Dan Diaconu: Naționalismul înapoierii

Acum 10 minute 17 Vizualizari 6 Timp de citire

Articolul pe care-l scriu azi trebuie văzut de toți oamenii curați ca un semnal de alarmă. Nu vreau să mai văd oameni dezamăgiți și de aceea prefer să arăt limpede tuturor ce e cu naționalismul și care e diferența dintre ceea ce vor oamenii și ceea ce li se vinde.

Ideologia statelor naționale a fost una servită prostimii pentru a se distruge marile imperii. Trebuie să înțelegeți acest aspect înainte de toate. Pentru omul de rând nu a fost nicio diferență între imperiu și stat național. Singurii care au perceput diferențe au fost cei de la vârful fiecărui stat deoarece, dată fiind arhitectura puzderiei de state, ajungeau să-și îndeplinească visele umede de regi, împărați sau conducători. Știu că istoria îl idealizează pe Cuza, dar ar trebui să înțelegem modul în care Cuza s-a mulat perfect tiparului anterior descris. V-ați întrebat ce anume l-a propulsat în vârf pe Cuza? Era fiul unui ispravnic și, pe jumătate, avea origini fanariote. Așadar care erau calitățile sale care-l recomandau, altele decât mașinațiunile oculte. Și cum deveniseră copiii de boieri patrioți altfel decât prin contactele cu zona „discretă” pariziană sau londoneză? Să fim serioși, fix cei care vorbeau stricat românește și care, călcând pe greblă, întrebau „ce-i asta?” au fost exponenții patriotismului românesc. Nu-i ciudat?

întâmplat asta? Printr-o mișcare de jos în sus, de la conștientizarea condiției de om, de la înțelegere(chiar instinctuală!) a familiei, comunității și a comunității extinse bazate pe limbă, religie, obiceiuri. Cei care au înțeles și simțit acest tip de naționalism au devenit, brusc, ținta predilectă a „naționaliștilor de salon", a celor pentru care naționalismul ținea doar de un anumit sforăit al discursului bombastic. Și era logic să fie așa deoarece „naționaliștii de salon" erau perfect conștienți de falsitatea ideologiei pe care o promovau pentru proști, iar apariția unor mișcări autentice le dinamita nu doar ideologia pe care o propovăduiau, ci poziția, interesele, puterea. „Naționaliștii de salon" erau naționaliști doar atâta cât li se cerea, știind bine că puterea le vine de la „saloanele superioare" ale puterii oculte. Aveți istoria plină de exemple de naționaliști autentici care-au fost lichidați fără milă de cei pe care falsa istorie ni-i prezintă ca fiind „mari patrioți".

Cam la fel stau treburile și cu globalismul. E rău globalismul? În sine nu. Nu văd absolut nimic în neregulă în a avea un set de bune practici comerciale, un sistem de schimburi, anumite standarde în comerțul internațional. Nu mi se pare exagerat că acum pot face un prototyping în România, după care să merg să fac produsul final în China și să vând marfa pe Amazon, pe eBay sau pe eMag. Nu văd nicio problemă din a merge să iau echipament sport de generație anterioară din Anglia sau din SUA pe care să-l împing apoi în Kazahstan, Uzbekistan sau mai știu unde, profitând de inteligența oamenilor de acolo cărora nu le pasă că acel echipament nu mai e la modă în SUA. Sunt chestii care țin de un globalism să-i spunem natural. Schimburile comerciale internaționale au fost în toate timpurile, iar viteza caracteristică timpului nostru nu face altceva decât să-l accelereze. E ceva în neregulă să-l respect la fel de mult pe unul din Guatemala la fel cum îl respect pe unul din țara mea? Evident că nu! E în neregulă să-l consider pe unul din Nigeria tot om? Oricine va fi pus în fața acestor așa-zise „dileme" ar pufni în râs. De ce? Pentru că în realitate nu sunt dileme. Sunt niște prostii!

Aici însă apare „globalismul de salon", impus de Soros sau de gașca de la Davos. Ce spune acest fals globalism? Că dacă-l respect pe Yusuf, atunci Yusuf trebuie să aibă dreptul să vine și să se stabilească la mine în țară. Și, mai mult, ca să se poată stabili în regulă, el ar trebui să aibe ceva mai multe drepturi decât mine, că doar el e dezaavantajat de mutare, el intră într-un mediu pe care nu-l cunoaște etc. De asemenea, dacă tot ne considerăm egali, atunci ar trebui făcut cumva ca Yusuf să se combine cu o localnică, rezultând un copil metisat, care apoi musai trebuie să se combine cu ceva asiatic, astfel încât metisarea să fie și mai mare, pentru ca în final să se combine cu o combinație de latino-american cu eschimos, astfel încât la final să rezulte o rasă nouă de oameni „rasial identici". Zău? Ce-i cretinătatea asta? „A spus-o Kalergi, deci e bună!", va afirma apăsat Plăvanul, arătându-și medalia cu efigia idiotului pe ea.

Ce mai spune „ideologia globalistă de salon"? Că dacă tot am pornit-o pe uniformizare, atunci ar trebui s-o terminăm cu granițele deoarece sunt inutile și dacă o terminăm cu granițele atunci ar trebui să terminăm și cu guvernele deoarece, nu-i așa?, e mai bine să existe un singur guvern la nivel mondial. Acum, gândindu-ne logic, oricât de scârbiți am fi de proștii noștri gen Plăvanul, Ciucă sau Ciolacu, gândul că tot un imbecil de acest gen ar avea planeta pe mâini pur și simplu ar trebui să ne provoace coșmaruri.

Dacă veți observa cu atenție, atât „naționalismul de salon" cât și „globalismul de salon" sunt două direcții voit exagerate și manipulate de aceleași minți strâmbe ajunse la un declin vizibil al materiei cenușii. Gașca

De aceea, ieșirea la liman a partidelor așa-zis naționaliste face parte din același registru. Scoți la lumină o mișcare strâmbă, adeptă a limbajului „naționalismului de salon” de secol XIX pentru a-ți servi interesul. Dovada o aveți în Italia, unde parașuta Meloni a câștigat puterea cu un program naționalist(ajutată și de promisiunile de eradicare a măsurilor tembele din pandemie), dar politica pe care o face este una de paiață globalistă. Brusc nu mai are probleme cu migrația, nu mai are probleme legate de implementarea ID-ului digital și nici cu privire la banii electronici. Maschează totul prin măsuri sforăitoare, dar inutile, gen aceea cu privire la carnea artificială și cu insectele comestibile. Ceva îmi spune că modelul „lupului în blană de oaie” se va repeta peste tot în Europa. E cea mai facilă modalitate de a compromite orice idee națională, astfel încât, în final, prostimea să urle cu satisfacție că „toate sunt aceeași mizerie”. Iar când totul e mizerie, ori nu contează ce iese, ori ești de acord cu „Albă ca zăpada” scoasă de ticăloși din joben.

Ceea ce trebuie să ne întrebăm când vedem un asemenea monstru pe scena politică este dacă într-adevăr e vorba de naționalism autentic sau doar de o pospăială de naționalism de secol XIX încrucișat cu ceva globalism, astfel încât rezultatul să fie un carcalete care face mai mult rău decât bine.

Autor: **Dan Diaconu**

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/2023/12/nationalismul-inapoierii.html

Despre autor

editor